

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

71. De Calumniis Et Falsis accusationibus intentatis S. Athanasio, vititate
ab ipso per vim mulieris, quæ hoc ipsum, corrupta à maleuolis sancti viri,
falso affirmavit, Eodem capite.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

*Hæc dicens reproba ducit de sede malorum
 Eximium meritis & pietate virum.
 Edocet & technas, synodus quas improba sanctis
 Sub specie veri dogmatis instituat.*

71. DE CALVMNIIS ET FALSIS
 accusationibus intentatis S. Athanasio,
 vitiatæ ab ipso per vim mulieris, quæ
 hoc ipsum, corrupta à maleuolis
 sancti viri, falso affirmavit,
 Eodem capite,

Prima calumnia,

*Arguitur falso primùm de crimine stupri,
 Quo tamen haud castus vir magis alter erat,
 Improba quæ certum testetur fœmina crimen,
 Iudicij dicto sistitur ipsa die.
 Timotheum quendam prudens Athanasius orat,
 Illud vt obiectum diluat ipse scelus.
 Fœmina mendaci per vim se à præfule lingua
 Hospite compressam nocte silente refert.
 Timotheus sancti respondet nomine iussus
 Præfulis, haud aliter ceu foret ipse reus.
 Quid garris mulier? num me fecisse scelestæ
 Vim tibi mendaci turpiter ore probas?
 Aggrauat hęc mulier, genus irritabile, diris
 Innocuum verbis criminibusq; virum.*

Hic, ait, est ausus proprijs mihi in adibus hospes
Corporis inuit & commaculare decus.

Sic ait, & testem dominum se iudice coram,
Adiurat verum dicere vera Deum.

Mendacem quoniam persona hic arguit error,
Concilium fœdus cepit habere pudor.

Nec tamen hinc cessant hostes incessere vitam
Præsulis innocuam crimine sæpe nouo.

ALTERA CALVMNIA SEV AC
cusatio de abscissa manu cuidam Ar-
senio, Eodem capite.

Hinc ausum iuueni quondam præscindere ferro
Arsenio brachium turba maligna refert.

Et ne præstigijs oculos quis ludere credat,
Ostendunt dextram membraq; trunca viri.

Hinc clamant, ausus cur sis abscindere dextram,
Huic præter meritum, dic scelerate viro?

Hoc etiam præsul crimen fictum esse docebat,
Ceperit vt cunctos turpis, vt antè, pudor.

Arsenium, querit, num quis cognouerit, illum
Aut noscat cuius trunca sit illa manus.

Arsenium, multi dicunt, nos nouimus illum,
Et quibus hæc nondum factio nota fuit.

Hic rogat ad causam liceat sibi ducere præsul,
Intrò quem cupiat consuluisse virum,

Arsenius coram cunctis adducitur intrò
Integer, vt multis cognitus antè fuit.

Hic,

Hic, ait, est iudex, faciem simul eleuat illi,
 Arsenius verus notus, vt antè fuit.
 Atq; leuat dextram manum, simul atq; sinistra,
 Ecce, ait, Arsenio est vtraq; salua manus.
 Vnde habeat synodus nunc hanc, vos quærite dex-
 Cuius præcisa me facit esse reum. (tram,
 Infusa his oculis nox quedam est atq; tenebræ,
 Vt nemo quidnam cœpret agatq; sciat.
 Namq; vident coram se certò assistere saluum
 Arsenium, cunctis qui bene notus erat.
 Hic subitò clamor cunctorum attollitur ingens,
 Artibus hic magicis ludit agitq; malis.
 Non licet hunc vltra nobis superesse nefandum,
 Impius hic patrat qui mala tanta virum.
 Atq; ruunt vnà rapientes præsulis omnes
 Corpus vt inuadant dilacerentq; pium.
 Sed synodi præses captum deduxit in aedes,
 Ne necet innocuum turba maligna virum.
 Atq; monet, quia non alia est nunc vlla salutis
 Spes, fugiat celeri quo queat inde pede.

72. EXEMPLVM DIVINAE PRAE-
 sentiaë & protectionis Athanasij, qui in
 exilium pulsus & profugus à toto
 imperio inuestigatus, à Deo
 mirabiliter occultatus
 & defensus est.

Cap. 18.

F 3